



Neviim (prophètes) - Livre des Rois II

Chapitre 3

- ויהוכם בן-אחאב, מלך על-ישראל בשמרון, בשנות שמונה עשרה, ליהושפט מלך יהודה; וימלך, שנים-עשרה שנה.
ויעשה הרע, בעיני יהוה--רק, לא כאביו וכאמו; ויסר את-מצבת הבעל, אשר עשה אביו.
רק בחטאות ירבועם בן-נבט, אשר-החטיא את-ישראל--דבק: לא-סר, ממנה. {פ}
ומישע מלך-מואב, היה נקד; והשיב למלך-ישראל מאה-אלף צרים, ומאה אלף אילים צמר.
ויהי, כמות אחאב; ויפשע מלך-מואב, במלך ישראל.
ויצא המלך יהוכם, ביום ההוא--משמרון; ויפקד, את-כל-ישראל.
וילך וישלח אל-יהושפט מלך-יהודה לאמר, מלך מואב פשע בי--התלך אתי אל-מואב, למלחמה; ויאמר אעלה, כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסך.
ויאמר, אי-זה הדרך בעלה; ויאמר, דרך מדבר אדום.
וילך מלך ישראל ומלך-יהודה, ומלך אדום, ויסבו, דרך שבעת-מים; ולא-היה מים למחנה ולדבהמה, אשר ברגליהם.
ויאמר, מלך ישראל: אהה--כי-קרא יהוה לשלשת המלכים האלה, לתת אותם ביד-מואב. {ס}
ויאמר יהושפט, האין פה גביא ליהוה, ונדרשה את-יהוה, מאותו; ויען אחד מעבדי מלך-ישראל, ויאמר, פה אלישע בן-שפט, אשר-יצק מים על-ידי אליהו.
ויאמר, יהושפט, יש אותו, דבר-יהוה; וירדו אליו, מלך ישראל ויהושפט--ומלך אדום.
ויאמר אלישע אל-מלך ישראל, מה-לי ולך--לך אל-גביאי אבין, ואל-גביאי אמך; ויאמר לו, מלך ישראל, אל כי-קרא יהוה לשלשת המלכים האלה, לתת אותם ביד-מואב.
ויאמר אלישע, סי-יהוה צבאות אשר עמדת לי לפניו, כי לולי פני יהושפט מלך-יהודה, אני נשא--אם-אביט אליך, ואם-אראך.
ועתה, קחו-לי מנגן; ויהי כנגן המנגן, ותהי עליו יד-יהוה.
ויאמר, כה אמר יהוה: עשה הנחל הזה, גבים גבים.
כי-כה אמר יהוה, לא-תראו רוח ולא-תראו גשם, והנחל הוא, ימלא מים; וישתיתם אתם ומקניכם, ובהמתכם.
ונקל זאת, בעיני יהוה; ונתן את-מואב, בידכם.
והכיתם כל-עיר מבצר, וכל-עיר מבחור, וכל-עץ טוב תפילו, וכל-מעייני-מים תסתמו; וכל חלקה הטובה, תכאבו באבנים.
ויהי בבקר בעלות המנחה, והנה מים באים מדרך אדום; ותמלא הארץ, את-המים.
וכל-מואב, שמעו, כי-עלו המלכים, להלחם בם; ויצעקו, מכל חגר חגרה ומעלה, ויעמדו, על-הגבול.
וישכימו בבקר, והשמש זרחה על-המים; ויראו מואב מגד את-המים, אדמים כדם.
ויאמרו, דם זה, הסרב וסרבו המלכים, ויפו איש את-רעהו; ועתה לשלל, מואב.
ויבאו, אל-מחנה ישראל, ויקמו ישראל ויפו את-מואב, וינסו מפניהם; ויבו- (ויפו-) בה, והכות את-מואב.
והערים יחרסו וכל-חלקה טובה ישליכו איש-אבנו ומלאוה, וכל-מעין-מים יסתמו וכל-עץ-טוב יפילו, עד-השאיר אבניה בקיר, חרשת; ויסבו הקלעים, ויפוקו.
וירא מלך מואב, כי-תזק ממנו המלחמה; ויקח אותו שבע-מאות איש שלף חרב, להבקיע אל-מלך אדום--ולא יכלו.
ויקח את-בנו הבכור אשר-ימלך תחתיו, ויעלהו עלה על-החמה, ויהי קצף-גדול, על-ישראל; ויסעו, מעליו, וישבו, לארץ. {פ}



Voyons plus clair

Une mise en perspective des grandes thématiques de l'actualité à la lueur de l'érudition juive véritable.

Commandez : Tel. (Fr) : +33.1.80.91.62.91 - (Isr) : +972.77.466.03.32 - www.torah-box.com/editions